

«Прощай, Сибіре!»

ТАК МИ І ПОЇХАЛИ. НАШ ВІЗ, ТОРОХКОЧУЧИ, КОТИВСЯ ПО СІЛЬСЬКІЙ ДОРОЗІ. РОЗВИДНЮВАЛОСЬ, І НАСТАВАВ ЧУДОВИЙ ДЕНЬ. ДОВКОЛА БУЛО НЕЗВИЧНО ТИХО — НЕ БУЛО ЧУТИ АНІ ЦИКАД, АНІ ПТАШОК. НЕЗАБАРОМ НАША САДИБА ГЕТЬ ЗНИКЛА З ОЧЕЙ. ПО ДОРОЗІ СОЛДАТИ ЗАБРАЛИ ПАНІ КАДАГІНЮ, А ПОТІМ СІМ'Ю ЙОНИКІВ ІЗ НЕМОВЛЯМ НА РУКАХ. НАРЕШТІ ВІЗ НАПОВНИВСЯ ЛЮДЬМИ ВЩЕРТЬ. НАШ КІНЬ ГОРИШОК БУВ НАЙМІЦНІШИМ ЗІ ВСІХ, ОДНАК УЖЕ ЛЕДВЕ НОГИ ВОЛОЧИВ. ТАК-СЯК МИ СУНУЛИСЯ ВПЕРЕД. СИДІЛИ У ВОЗІ ВСІ ЗАСПАНИ І СҀМНІ. АЛЕ ПОТАЙ ПЛЕКАЛИ НАДІЮ, ЩО ЗАРАЗ З'ЯСУЄТЬСЯ, ЩО ЦЕ ЯКАСЬ ПОМИЛКА, І МИ ВСІ НАРЕШТІ ЗМОЖЕМО ПОВЕРНУТИСЯ ДОДОМУ.

Дорогий братику,

Мабуть, ти вже знаєш, що з нами
трапилося. нас вивозять з Литви.
Роликса забрали від нас у Новій Вільні.
Альріюкас і Дана разом зі шкою. Тетрочка
також з нами. А цусака Маринка
застрелили. Ми не впадаємо у відчай, але
на серці тривожно.

Тти, братику, одвізнаю лодию, кашми
брюки зі складкою і краватку. Попиши,
тебе одяє якась мудра думка, як нас із
бідю витягти. Ми дуже хочемо
Чекатишимо спілку, скільки потрібно.

З любов'ю
Твоя сестра Гринуя

Під Потягом

Інколи потяг зупинявся, тоді солдати голосно кукурікали:

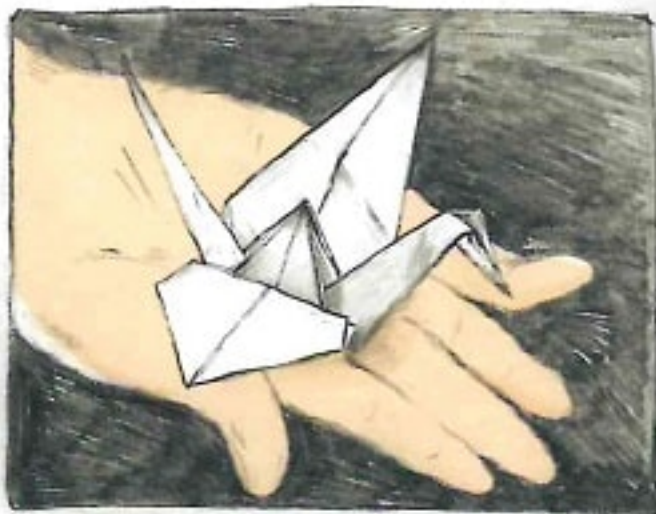
Відчиняли двері і випускали нас сходити по справах під потяг. Ми збиралися там цілою юрбою, де заледве можна було розвернутися. Та ще й усі зігнуті навпіл. Нам подобалися ці зупинки, бо під потягом було ніби місце наших зустрічей. Десь на третій день нашої подорожі я зустрів там Верутю, яка присіла навпочіпки.

А ну давай сцяти!!!

Орігамі

Тітка Петронеля часто стовбичила біля воріт японського табору. Вона намагалась не привертати до себе уваги, втім, деколи картошнік її забачав. Він ніяк не міг збагнути, що тітка там робить — чого вона там вештається, як він казав. І гнав її до роботи. Тета Петронеля вдавала, що шукає свої рукавички. А без рукавичок сибірський мороз смертельно жалить у руки.

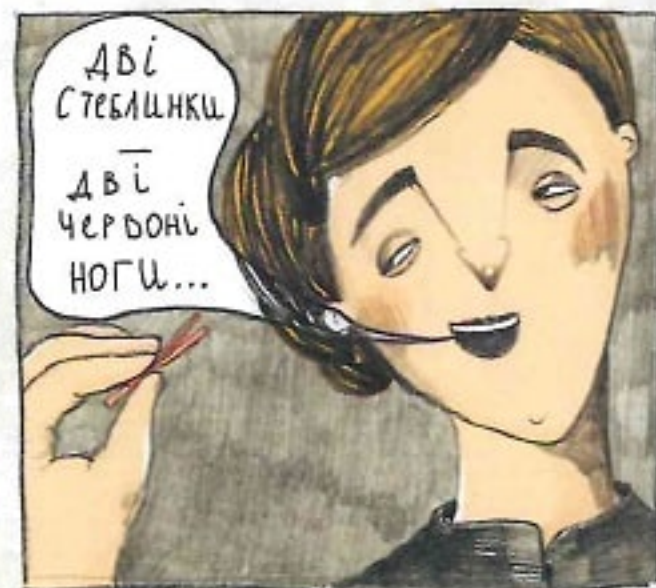
ПОТОВЧЕМО ЯГІДКУ
КАЛЦИЇ І ПОРАРЬУЄМО
ЇЇМУ ДЗЬОБА.

♪ ДЗЬОБАВ, ДЗЬОБАВ, ЯКБИ
МІГ, АБИ ДАВ
ХТОСЬ ПАРУ
НІГ...

♪... ЯК ЧАПЛЯ!

ДВІ
СТЕБЛІНКИ
ДВІ
ЧЕРВОНІ
НОГИ...

БІГ БИ, БІГ БИ
ЯКБИ МІГ,
АБИ ДАВ ХТОСЬ
ПАРУ НІГ...

♪... ЯК ЧАПЛЯ!

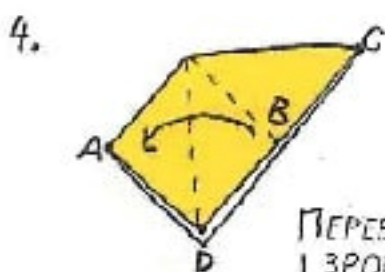
КВАДРАТНИЙ АРКУШ
ПАПЕРУ СКЛАДІТЬ НАВПІЛ,
ПОТІМ ІЩЕ РАЗ НАВПІЛ.

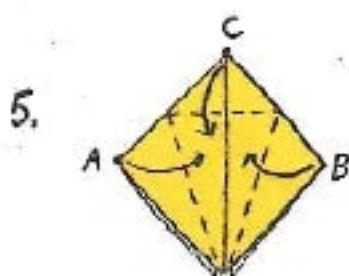
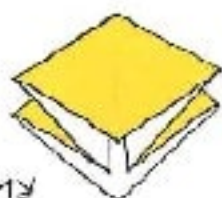
3.

РОЗКРИЙТЕ «КИШЕНЮ»
ЗСЕРЕДИНИ І СКЛАДІТЬ ЇЇ ТАК,
ЩОБ ВИЙШЛА ОСЬ ТАКА ФОРМА.

ПЕРЕВЕРНІТЬ ФОРМУ
І ЗРОБІТЬ СКЛАДКУ
ПО ЛІНІЇ В. ПОТІМ
ЗАГНІТЬ ТОЧКУ В ДО
ТОЧКИ А ТАК, ЩОБ ЛІНІЯ
D ЗГІНАЛАСЬ ДОСЕРЕДИНИ, А
ТОЧКИ С І D З'ЄДНАЛИСЯ.

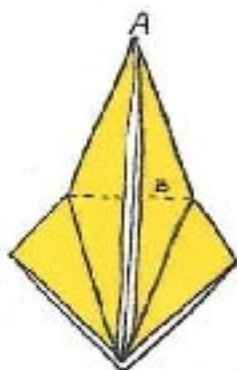
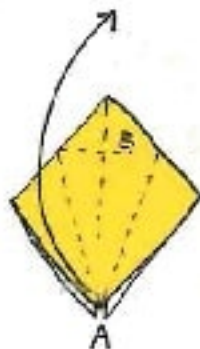

ТЕПЕР ПОЗНАЧТЕ ЛІНІЇ
ЗГИНІВ: ЗАГНІТЬ КУТИ А І В
У НАПРЯМКУ ЦЕНТРАЛЬНОЇ
ЛІНІЇ. ПОТІМ ЗАГНІТЬ КУТ С,
ЯК ПОКАЗАНО НА МАЛЮНКУ.

6. ПІДНІМІТЬ КУТ А ВГОРУ,
ЗІДКРИВАЮЧИ «КИШЕНЮ»
І СКЛАДАЮЧИ ПО ЛІНІЇ В,
ЩОБ ВИЙШЛА ТАКА ФОРМА:

7.

ЗРОБІТЬ ТЕ САМЕ З ІНШОГО
БОКУ. МАЄ ВИЙТИ ТАКА
ФОРМА:

КУТИ ВНИЗУ
РОЗКРИТІ.

МІСЦЕВІ ЗНАВЦІ МІСТА ПОВЕЛИ НАС ПОДИВИТИСЯ НА ВЕЛИКІ
ПОРТРЕТИ ВУСАНЯ. КАЗАЛИ, ЩО ЗА МОРОЗИВО І ВСЕ ІНШЕ МИ МАЄМО
БУТИ ВДЯЧНИМИ ТОВАРИШУ СТАЛІНУ. СТАЛІН НАМ ТОВАРИШІ?

